

از پناهی به پناهی
شدن از چاله به چاهی

سر به افسوس
تکان می دهد این بید
که آشفته سراپاست

از نگاهی به نگاهی
فقطم فرصت آهی

چون به هرسوی
نظر می برم اشک است
که بر گونه ی انبوه سیه پوش
هویدا است

لندن - ۲۲ بهمن ۱۳۸۵